

РЕПУБЛИКА СРПСКА
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Трг јасеновачких жртава 4, Бања Лука, тел: 051/360-221,
www.sukobinteresa-rs.org, E-mail: kontakt@sukobinteresa-rs.org

Број: 02-703-1/26

Датум: 15.10.2026. године

На основу члана 16. став (1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/08, 52/14 и 90/23) и члана 208. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број: 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса Републике Српске, на сједници одржаној дана 15.10.2026. године, одлучујући о иницијативи за покретање поступка за утврђивање постојања сукоба интереса, донијела је

ЗАКЉУЧАК

Поступак за утврђивање сукоба интереса против С. Н., директорице ЈУ Средњошколски центар „Никола Тесла“ Шамац, поводом иницијативе од 14.09.2026. године, **не покреће се.**

Образложење

Републичкој комисији за утврђивање сукоба интереса Републике Српске (у даљем тексту: Комисија), дана 14.09.2026. године, достављена је иницијатива за покретање поступка за утврђивање постојања сукоба интереса против С. Н., директорице ЈУ Средњошколски центар „Никола Тесла“ Шамац.

У иницијативи се наводи да С. Н. обавља функцију директорице ЈУ Средњошколски центар „Никола Тесла“ Шамац, док је истовремено и директорица у приватном привредном друштву „*RusLine*“ д.о.о. Шамац. По наводима из иницијативе, наведена ситуација представља обављање неспојивих функција и сукоб интереса.

Полазећи од навода иницијативе, Комисија је најприје испитала да ли чињенице наведене у иницијативи, под претпоставком њихове тачности, указују на постојање услова за покретање поступка у смислу Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске. Комисија је оцијенила да у конкретном случају такви услови нису испуњени.

Чланом 1. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске прописано је да се овим законом уређују посебне обавезе изабраних представника, носилаца извршних функција и савјетника у органима власти Републике Српске и јединица локалне самоуправе у обављању јавне функције, а у циљу спречавања сукоба интереса.

Чланом 4. Закона прописано је да се „изабраним представницима“ сматрају: народни посланици у Народној скупштини РС, делегати у Вијећу народа Републике Српске и одборници у скупштинама јединица локалне самоуправе; „носиоцима извршних функција“ сматрају се: предсједник и потпредсједник Републике, чланови Владе Републике, генерални секретар предсједника Републике, генерални секретар Народне скупштине Републике, генерални секретар Вијећа народа Републике, генерални секретар Владе, градоначелници и замјеници градоначелника, начелници општина и замјеници начелника општина; „савјетницима“ сматрају се савјетници изабраних представника и савјетници носилаца извршних функција.

Из наведених законских одредаба произлази да директор јавне установе, само по основу обављања те функције, не припада кругу лица на која се примјењује Закон о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске. С обзиром на то да се наводи иницијативе односе на истовремено обављање функције директора јавне установе и функције директора приватног привредног друштва, а да из иницијативе не произлази да С. Н. истовремено има својство изабраног представника, носиоца извршне функције или савјетника у смислу члана 4. Закона, не постоје услови за покретање поступка пред Комисијом. Стога, сама околност да С. Н. истовремено обавља функцију директора јавне установе и функцију директора приватног привредног друштва не може бити предмет утврђивања сукоба интереса пред Комисијом на основу овог закона.

Наведено не искључује могућност да су питања неспојивости, ограничења или сукоба интереса у вези са истовременим обављањем наведених функција уређена другим прописима или општим актима, чија примјена није предмет оцјене Комисије у овом поступку.

Иницијатива из члана 16. став (1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске представља повод Комисији за оцјену постојања услова за покретање поступка по службеној дужности, док њен подносилац самим подношењем иницијативе не стиче својство странке у управном поступку. У поступку који би био покренут поводом такве иницијативе не одлучује се о праву, обавези или правном интересу њеног подносиоца. Сходно члану 38. Закона о општем управном поступку, подносилац иницијативе, само по основу њеног подношења, нема својство странке нити право на коришћење правних средстава која припадају странци. Чланом 210. Закона о општем управном поступку прописано је да се против закључка може изјавити посебна жалба само када је то законом изричито предвиђено.

На основу напријед наведених чињеница, одлучено је као у диспозитиву овог закључка.

Поука о правном средству:

Против овог закључка није допуштена посебна жалба.

ПРЕДСЈЕДНИК КОМИСИЈЕ

Оливер Благојевић

Доставити:

1. Подносиоцу иницијативе (знања ради)
2. У спис предмета